

<https://helda.helsinki.fi>

In memoriam : Tauno Siuko 10.5.1946-5.12.2021

Keto, Pekka

2022

Keto , P & Paavonen , J 2022 , ' In memoriam : Tauno Siuko 10.5.1946-5.12.2021 ' ,
Suomen lääkärilehti , Vuosikerta. 77 , Nro 13-14 . <
<https://www.laakarilehti.fi/pdf/2022/SLL13-14-2022-600.pdf> >

<http://hdl.handle.net/10138/346251>

publishedVersion

Downloaded from Helda, University of Helsinki institutional repository.

This is an electronic reprint of the original article.

This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version.

Tauno Siuko

10.5.1946–5.12.2021

**Pekka Keto
Jorma Paavonen**

Kirjoittajat ovat Taunon kollegoita samalta lääkiksen kurssilta.

TAUNO MATTI SIUKO kuoli Helsingissä 75-vuotiaana joulukuussa 2021.

Tauno syntyi Punkalaitumella Satakunnassa maanviljelijän poikana, valmistui ylioppilaaksi Punkalaitumen yhteiskoulusta 1966 ja lääketieteen lisensiaatiksi Helsingin yliopistosta 1973.

Tauno, kuten me allekirjoittaneet Taunon kurssitoveritkin, olimme ensimmäisiä asukkaita lääketieteen opiskelijoiden vastavalmistuneessa opiskelija-asuntolassa, Mediomassa, Helsingin Ruskeasuolla syksystä 1967. Tane oli ahkera ja pragmaattinen opiskelija, jolle opinnoissa eteneminen oli tärkeämpää kuin osallistuminen vilkkaaseen ylioppilaselämään. Lääketieteen opiskelu oli silloin, ja on edelleen, varsin koulumaista. Taunon opiskelutekniikka oli verstaansa vailla ja hän osasi keskittyä olennaiseen, mikä takasi opintojen hyvän etenemisen.

JO VARHAIN lääketieteen kandidaattina Tauno hakeutui ns. lääkärin apulaiseksi Hesperian sairaalaan hankkien siten ensi kosketukset lääkärin työhön. Valmistuttuaan hän toimi ensin terveyskeskuslääkärinä Nastolan terveyskeskuksessa, mutta suuntautui pian työterveyshuoltoon vaimonsa kotikaupunkiin Lahteen. Tauno hankki työterveyshuollon erikoislääkärin oikeudet 1985, ja toimi useiden merkit-

tävien teollisuuslaitosten työterveyslääkärinä Lahden seudulla, esimerkiksi Enso-Gutzeit ja Mallasjuoma. Hän kuului myös Lahden teollisuusseuraan ja Lahden Yrittäjiin. Hän toimi useita vuosia Kelan ns. omalääkärinä.

Siukolla oli laaja yksityispraktiikka Lahden Hemossa, nykyisessä Terveystalossa. Työpäivä alkoi aina tasan klo 8.00 ja sanotaan että muu henkilökunta tarkisti kellonsakin Taunon erehtymättömän aikataulun mukaan. Ahkeruus, täsmällisyys ja iloisuus olivat Tanen tyyppillisiä ominaisuuksia.

TAUNON HARRASTUKSIA olivat veneily, pyöräily, laskettelu etenkin Messilässä ja matkustelu. Perheen kanssa vietettiin paljon aikaa lomapa-ratiisissa Vesijärven rannalla Hollolan Kutojoella.

60-vuotiaana eläkkeelle jääneen Taunon yleisvointi ja liikkuminen heikkenivät noin kahdeksan vuotta sitten siinä määrin, että hän joutui turvautumaan pyörätuoliin ja vaimonsa apuun omaishoitajana. Avioliitto Nannen kanssa kesti 50 vuotta.

Taunoa jäivät kaipaamaan vaimon lisäksi poika Mika, joka on silmälääkäri, sekä Mikan perhe, mukaan lukien 2 lastenlasta.

**Mia Venhola
o.s. Knuutila**

3.11.1949–31.1.2022

**Markku Kanerva
Elina Knuutila
Leena Krooks
Eija Väänänen**

Kirjoittajat ovat Mia Venholan työtovereita ja ystäviä.

TERVEYSKESKUSLÄÄKÄRI MIA VENHOLA kuoli kotonaan Espoossa. Mia vietti lapsuutensa Helsingin Töölössä opettajanhempiensa ja kahden siskonsa kanssa. Perheen kesänvietoissa Mustiossa hän oppi heinänteon, soutamisen ja verkonlaskun taidot. Mia kirjoitti ylioppilaaksi 1968 Apollon Yhteiskoulusta ja valmistui lääkäriksi Helsingin yliopistosta 1974.

Mia työskenteli koko työuransa Vantaan terveyskeskuksessa. Hänestä pitivät sekä potilaat että työtoverit. Mia kehitti toimintatapoja etenkin Vantaan ehkäisyneuvolassa kanttaen erityistä huolta nuorten hyvinvoinnista ja aborttien määrästä. Tämä peräänantamaton työ johti ilmaisen ehkäisyn aloitukseen alle 20-vuotiaille, Vantaalla yhtenä ensimmäisistä kunnista koko Suomessa, ja aborttien vähene-miseen. Työ äitiys- ja ehkäisyneuvolassa sekä terveysasemalla toi esiin seksuaalineuvonnan tarpeen ja johti koulutautumiseen kliiniseksi seksologiksi (NACS). Tätä työtä Mia jatkoi eläköidyttyäänkin.

KÄYPÄ HOITO -TYÖSSÄ Mia osallistui Raskauden keskeytys -suosituksen päivytyksiin. Hän oli aktiivinen toimija Suomen Lääkäriliiton pai-

kallisjaostossa toimien myös puheenjohtajana. Häntä motivoi lääkäreiden työolojen parantaminen ja terveyskeskustöön kehittäminen.

Mia Venholalle myönnettiin Suomen Leijonan ritarimerkki 2012 ja Suomen seksologisen seuran Elämäntyö -palkinto 2014. Työyhteisös-sä Mia lyötiin rakkauden ritariksi ja seksuaali-terveyden suurlähettilääksi.

KORIPALLO OLI Mian ja koko perheen rakas har-rastus. Mia pelasi koripalloa naisten korkeim-malla sarjatasolla 1970-luvulla, valmensi Torpan Poikien juniorijoukkueita yli kymmenen vuotta ja toimi edustusjoukkueiden lääkärinä. Perhe ja viime vuosina kasvanut lapsenlapsi-katras olivat Mialle erityisen rakkaita. Ystäviään Mia osasi kannustaa ja tukea. Hän oli positiivi-nen ja huumorintajuinen. Mia rakasti kukkia ja puutarhanhoitoa, talvisin hän viihtyi Lapissa hiihtäen ja lasketellen Ylläksen tuntureilla.

Puoliso Jarmon ja sisarten menetys sekä omat sairaudet löivät leimansa viimeisiin vuo-siin.

Miaa jäivät kaipaamaan neljä lasta puolisoi-neen, kymmenen lastenlasta sekä laaja työtove-ri- ja ystäväjoukko.

**Kauko
Kouvalainen**

15.7.1930–1.2.2022

**Matti Uhari
Pentti Lautala
Willy Serlo**

Kirjoittajat ovat Kauko
Kouvalaisen oppilaita ja
monivuotisia työtovereita.

LASTENTAUTIOPIN EMERITUSPROFESSORI

Kauko Kouvalainen menehtyi Turussa 91-vuotiaana.

Kauko valmistui lääketieteen lisensiaatiksi vuonna 1958 (HY) ja lapsuuden toiveensa mukaisesti lastentautien erikoislääkäriksi 1964, väitteli 1963, sai dosentuurin 1967. 1966 hän toimi Pittsburghissa research fellowina. Lastentautiopin apulaisprofessoriksi (TY) 1967 ja Oulun Yliopiston lastentautiopin professoriksi 1972 eläkkeelle jäämiseensä asti 1993.

Turussa Kauko jatkoi immunologisia tutkimuksiaan. Hänen silloin laatima lasten lääkahoito-opas on ollut perustana nykyiseen Duodecimin lääketietokantaan. Oulussa luotiin Kaukon aloitteesta vankka pohja valtakunnallisiin vieläkin monessa oleviin lasten diabetesta ja lasten sydän- ja verisuonitautien riskitekijöitä käsitteleviin tutkimuksiin. Hän osallistui kansainväliseen tutkimustoimintaan kannustaen alaisiaankin osallistumaan. Yhteiset kongressimatkat olivat erinomaisia oppi- ja tutustumismatkoja.

Hän näki, että päättäjien omat vaivat ja sairaudet turvasivat aikuisten hoidon resurssit. Lapsipotilaiden tarpeet vaativat muistutusta.

Lastenklinikan joulujuhliin kutsuttiin päättäjiä puolisoineen ja heille järjestettiin tutustumiskierros klinikkaan. Vaikea vaihe lastenklinikan toiminnassa oli lasten syöpätautien ja teho-osastojen avaaminen. Tarvittavat tilat oli, mutta niitä ei saatu ottaa käyttöön. Samanaikaisen Helsingin lastenklinikan syöpäosaston saaman yleisön tuen turvin Oulukiin sai tarvittavat resurssit käyttöön.

KAUKO OLI ennen kaikkea klinikko. Potilaisiin ja heidän vanhempiinsa hän suhtautui lämpimän humanisti. Lapsen oma mielipide hoidosta oli huomioitava. Hän kirjoitti vanhemmille suunnattuja artikkeleita lasten terveydestä ja kasvatuksesta. Hän toimi monessa lasten etuja ajavissa järjestöissä. Mannerheimin lastensuojeluliitossa hän toimi liittohallituksen puheenjohtajana. Kaukolla riitti aikaa myös Duodecimille ja Lääkäriliitolle.

KAUKO HUOLEHTI monipuolisesti lastenklinikan henkilökunnasta ja oli aina läsnä ja käytettävissä. Turun saariston kesäpaikassa hän vietti perheensä kanssa kesää. Kaukon lähimpiä olivat Marita ja kaksi lasta perheineen.

**Henry Eugen
Troupp**

23.3.1932–19.2.2022

**Cathy Troupp
Markku Kaste
Timo Kuurne
Simo Valtonen**

Kirjoittajat ovat
Trouppin tytär ja hänen
pitkäaikaiset ystävänsä ja
työtovereina.

PROFESSORI HENRY TROUPP syntyi Helsingissä vuonna 1932 ja kuoli Folkhälsanin hoivakodissa helmikuussa 2022. Hän oli jonkin aikaa sotalapsena Ruotsissa sukulaistensa luona. Troupp kirjoitti ylioppilaaksi Svenska normalyceumista 1949 ja valmistui lääkäriksi 1955.

Troupp palveli Invalidisäätiön sairaalassa apulaislääkärinä vuosina 1957–58 ja HYKS neurokirurgian klinikan apulaislääkärinä vuosina 1958–1962. Hän väitteli lääketieteen ja kirurgian tohtoriksi 1961 Helsingin yliopistossa, valmistui neurokirurgian erikoislääkäriksi 1963 ja nimitettiin Helsingin yliopiston neurokirurgian dosentiksi 1965. Troupp toimi Lundin neurokirurgian klinikan apulaisylilääkärinä 1962–63. Hän teki lukuisia opintomatkoja Ruotsiin ja Englantiin. Troupp toimi HYKS neurokirurgian klinikan apulaisylilääkärinä 1963–76 ja ylilääkärinä 1976–89. HYKSin johtajaylilääkärinä hän toimi vuosina 1985–89. Helsingin yliopiston neurokirurgian professoriksi Troupp nimitettiin vuonna 1976. Tässä virassa hän toimi eläkkeelle siirtymiseensä saakka 1994.

TROUPPILLA OLI lukuisia luottamustoimia. Hän toimi Suomen neurokirurgisen yhdistyksen puheenjohtajana 1977–81 ja Finska Läkarsällskapetin puheenjohtajana 1988–89. Troupp oli Potilasvahinkolautakunnan jäsen 1984–93.

TROUPPIN TIETEELLINEN julkaisutoiminta oli laaja ja kattoi aivovammat, aivokasvaimet, kohonneen kallonsisäisen paineen, akustikusneurinomat ja aivoaltimoaneurysmat, joiden hoidosta hän johti ryhmää, joka teki hoitovaihtoehtoista satunnaistettuja kontrolloituja tutkimuksia. Troupp oli tutkimustyössä samoin kuin hoitokäytännöissä hyvin kriittinen. Tasavallan presidentti myönsi hänelle Suomen Leijonan ritarikunnan komentajan merkin vuonna 1988.

Troupp avioitui Helsingin yliopiston lehtorin Lotte Zurndorferin kanssa vuonna 1961. Avioitossa, joka kesti Trouppin kuolemaan saakka, syntyi kaksi tytärtä. Troupp harrasti bridgeä, kirjallisuutta ja historiaa, erityisesti Suomen sotien historiaa. Hänen suosikkikirjailijansa oli humoristi PG Wodehouse.